DON GIOVANNI OCH KRUCIFIXET.

Af Helena Nyblom.

Det var icke den spanske don Juan, som hade hånlet Mozarts och Molières berömde riddare. Det var en helt annan än Giovanni.

Nu är det ganska länge sedan, ty det var då man började räkna år i tusen. Hela Europa var ett stort slagfält. Länder kämpade mot länder, städer mot städer. I Italien stod Florens, som en tillbe-ta i harnesk och gjorde med djärfhet svärd mellan de hotade, till sist genom immanfor stadens murar kämpade alla mot alla, de fornämsta mot folket, slakt mot slakt, intet hem var trygt, ingen vägg säker, ivarje gatan var en fästning, ivarje gata en stridsplats. Ej ens kyrkans egendom skyddades för oförrätt och mord. Hela livet var ett fortsatt krig.

Några af de sällsynta familjerna i Florens trofttnade på detta sakernas tillstånd och drogo sig tillbaka till sina gods i Toskana. Bland dem var den högfornäme Gualberto Visconmi i ätmanhet kallad ridderen af Petroio, skänkt till storhertig Ugo af Toskana och kejsarens vasall. Han drog sig ned på sitt familjegods i Petroio med sin hustru Camilla Aldobrandini, och sina bägge söner Ugo och Giovanni.

Men fienden lät honom icke vara. En skäktning som ansågs som förorättad i en affärsak, oförfalt och dödade den Gualbertos son Ugo, och från detta ögonblick tänkte familjen blott på att tagga hämd på mördaren. I synnerhet den dödade don Ugos unge broder Giovanni ansåg det för en hederssak under att personligen utkräfva denna hämd, bittida och sent var han ute på spaning efter gärningsmannen. Don Giovanni var endast sexton år, en skön och tapper yngling och så väl modfalen som hans anhängare hade klart för sig, att de i honom hade en modig och obarmhärtig hände.

Den tredje mars 1001, en långfredagsmorgon, red don Giovanni ut från Petroio på en eldig stridshäst, klädd i full rustning och följd af sina vapendragare och sina svennet. Dagen var grå och tung. Toscanas berg sågo ut som långa, dystra böljor i regnluften. Inga klockor ljöd, ty ännu voro påskklockorna stumma. Långfredagens sorgemunen hvilade öfver landet.

Strax utanför Florens, i ett trångt pass på den väg, som leder upp till kyrkan San Miniato, mötte don Giovanni plötsligt sin broors mördare. Han red ensam, i fullkomlig frid och ro upp mot kyrkan. I ett nu hade don Giovanni dragit sitt svärd, gaf hästen sporrarna och var som en blixt vid hans sida. Den öfverfallne slog sig hjälplöst förlorad. Han sprang af hästen, och med armarna i kors öfver bröstet kastade han sig för don Giovannis fötter och ropade: "Barmhärtighet! — för Guds skull!"

Då skedde det undret, att förlåtelsens himmelska kraft uppfyllde den unge don Giovannis själ. Han stack svärdet i skidan, öppnade sina armar och ropade till den dödsdömde: "Ja, jag förlåter dig! Frukta intet! Stig upp och kom i min famn!"

Kunde detta vara sanning? Den förlärade mannen såg sin dödsfiende framför sig, som han satt på en stridshäst, i full rustning, med utbredda armar. Han liknade den helige Michael, de himmelska härskarornas hämnerfurare. Det unga, skona ansiktet lyste som en ängels ansikte. Och dess var det med dallvanvid steg han närmade sig honom. Det var det en list af don Giovanni, för att han desto säkrare skulle kunna stota dolken i hans hjärta?

Men nej! Giovanni sprang af hästen, tryckte sin broders mördare till sitt hjärta och sade: Hädanefter skall du vara min en broder i stället för hämnare, som du berofvade mig. Dödsfiendens hade han blott sin fiende, så att de skulle få gå till kyrkan och enligt den tidens sed bekräfta sin försoning inför altaret.

Så van var man på den tiden att se en stor kraft plötsligt fånga en annan, vag, liksom en vildsint flod plötsligt kan bryta sig en ny bädd, att ingen af don Giovannis vapenvänner tvifladé på hans förlåtelses uppriktighet. Alla följdes de upp till San Miniato, där den höglitliga korsgångstjänsten nyss var slut.

Don Giovanni, med sin forne ovän vid handen, gick fram till sitt altare, hvarifrån det hängde en tald af korsfästelsen. Han böjde sig mot Kristus och sade: "Du ser, att jag af hjärtat har förlåtit min dödsfiende! — Nu måste du också förlåta mig min synder!"

Det var ju egentligen allt inget under, att Kristus vid en sådan åfven han böjde sig för något som var mäktigare än han själf, och lade det och som skildes som vänner.

Don Giovanni, som sedan alltid kallade sig Giovanni Gualberto, var först munk i Florens, men sedan vandrade han och två munkbröder över dalar och berg och slogo sig ned i den sköna, vattenrika dalen vid Vallombrosa, där de lät gett stilla lif i naturen. Den förste, som skänkte dem en gåfva till hjälp, var abbedissan Ittä i klostret vid San Ellero. Hon gaf dem Vallombrosas bästa källa, Acquabella. Under detta ensamma lif utvecklade Giovanni en så stor ytmbet, att den icke kunde dölja sig. Flera och flera människor uppsökte honom för att få hjälp och råd af hans mäktiga, kärlekfulla själ, och slutligen blef han lärare och ledare för den bästa delen af Toskanas ungdom.

Giovanni Gualberto införde benediktinerorden i dess ursprungliga strangthet, bland sina broder och sägs, att en dod mänge af sina kloster uppblomstra i Toskana. Hans orden förenade religiösa omnåder med vetenskapliga studier och praktiskt arbete. Vid hvarje kloster skulle finnas en skola samt byggas ett sjukhus och ett hem för resande, och Toskana kan tacka honom och hans ordens bröder för sin fruktbarhet. Ännu vittna blott de gamla skogarna vid Vallombrosa om hans munkars outtröttliga arbete att föra upp god jord till kippgrunden för att få skogar att trifvas.

Giovanni Gualbertos testamente var kärlekens bud skrifvet:

"Den som tror sig kunna vinna att jag af hjärtat har förlåtit min andra dygder utan kärleken, mister tager sig storligen. Kristi egna ord lyda: Detta är mitt ord, att I skolen älska hvarandra."

++++

BLÅMANSÖ.

(Forts. från 7:de sid.)

"Är det inte så, att vi skola hvarandra?"

Och Fredrikke svarade: jo, han hade hennes hjärta.

Och det var så stjärnklart, och Fredrikkes ögon tycktes så sällsynt fulla af glädje, då hon sade det.

Då Marcelius var på hemvägen, ångrade han sig häftigt, att han hade gjort en båt åt Simon för ingenting. "Men han skall få den i skamligt rampmeradt tillstånd!" tänkte han, "jag skall själf vara båten under nedtirningen."

Han dref omkring från stuga till stuga, gick icke in någonstädes, utan bara dref framåt under morrskenet och stjärnorna. Han gick ända ut till norra sidan af ön, där hans trossar och täljor hängde beredda att mottaga hans una bat och sänka den ner i djupet. Atlanten brusade under honom. Han sitter sig ned.

Ute på hafvet brunno två små ljus på en seglare, längre ute voro åter två ljus af en ångare, som gled tung och svart mot öster. Han tänkte nu är det väl bäst att gå ombord på ett sådant fartyg en dag och resa bort. Fredrikke var nu förlorad för alltid, det var inte så läft att gå kvar här, då hon lemnade Blåmansö.

Nå, Gud Fader i himlen vare hennes stöd och hjälp i hela lifvet. Och hvad det angår, att han ville rampmera Simons båt, så bad han om förlåtelse för denna onda tanke, och han ville tvärtom göra sitt allra bästa och hålla båten klar för berget under nedtirningen. Sådan karl skulle han vara.

Han reste sig och ämnade vandra hemåt igen, då mötte honom ett sakta kallande rop, och han lyssnade. Han såg någon komma emot sig.

"Fredrikke, är det du?" sade han. "Ja, jag ville nu bara säga dig, att du inte skall göra dig något illa, Marcelius."

"Jag är bara ute och går", svarade Marcelius.

Hon tog honom i armen, höll honom fast och fortfor:

"För det är inte nödvändigt att ta det så tungt. Och inte heller har jag så alldeles bestämt mig ännu."

"Det har du väl?"

"Hvad skall det då af?" utbrast hon. "Nu var han inte som han skulle emot mig. — Jag tror dig bättre än Simon. — Du pratar ifrån sig det, han sa i dag. "Låt oss se tiden an."

Marcelius svarade ej något på detta. De började gå. Men Fredrikke var klok och praktisk, midt i sin fortvifvlan och sade plötsligt:

"Du skall i alla händelser inte ge honom båten för ingenting."

"Nejnej", svarade Marcelius.

Vid vägskälet räckte hon honom handen och sade:

"Nu måste jag hem igen, annars blir han stött på mig. Han säg kanske hvart jag gick."

"Så sade de godnatt till hvarandra och gingo hvar och en till sitt.

Dagen därefter var det ingen vind och hafvet låg alldeles stilla. Den hederlige båtbyggaren Joachim och hans bägge söner hade redan före gryningen fört den nya båten bort till täljan på norra sidan af ön; de hade haft allt ons manskap till hjälp, för att den fina farkosten inte skulle taga illa sydder transporten. Nu hängde den smäcker och fin och prydlig i trossarna.

Den gamle läraren hade öfverlatt sin fine ämbetsbroder och kollega Simon Rust att uppskjuta sin hemresa till Kyrkön till efter middagen, och nu var tiden inne. Det tycktes ej ha blifvit bättre sämja mellan de nyförlofvade än i går afton, de gingo tvärtom surmulet längt åtskilt hvarandra på stigen, och hon, som fästmö skulle vara, tycktes full af tvifvel. Då de kommo fram till stranden, voro Joachim och hans manskap samlade. Alle man blottade hufvud för de bägge lärarne och deras följe.

"Är allt färdigt?" frågar Simon.

Joachim svarar:

"Allting färdigt, så vidt vi förstå."

Då säger plötsligt Fredrikke högt, utbrinad af tvifvel:

"Du skall akta dig i dag, Marcelius. Kan inte någon annan gå i båten i stället för dig i dag?"

Alla lyssna till detta.

"Å, han är så van," säger Joachim, gossens far.

"Det är ju ett spektakel till båt med namn på", säger Fredrikke.

"Det är tvärtom ett fint namn på den", säger hennes far förvånande. "Det är något, som du inte förstår, Fredrikke."

Då säger Simon Rust kort och godt:

"Jag skall själf gå i båten."

Alla försöka hålla honom från det, men Simon klättrar upp och sätter sig. De be honom i flera minuter, men Simon svarar stolt och rasande:

"Låt då Fredrikke ha frid i sin själ."

"Bind dig fast åtminstone", säger Joachim och räcker honom en lina.

"Fira!" ropar Simon retad.

Man lossar trossarna, båten börjar sänka sig. Simon tar gummisnöret från sin hatt och fäster ändan om en knapp.

Joachim ropar, Simon svarar längre och längre nedåt bergvägen men ingendera ser den andre. Marcelius har ingenting att göra och står långt borta.

"Han är halfvägs", säger Joachim. "Den karlen duger nog."

Då ropar det nedifrån djupet. Ingen förstår detta språk. Det är icke stopp nu litet, och nu är det all right, utan: Aj! aj! åtföljt af starka ryckningar i signallinan. Uppe på berget tro de alla, att de skola hala upp litet igen, och Joachim och hans folk hala. Då stiger hvasst och genomträngande ett skrik från afgrunden, man hör ett dunk af båten mot bergväggen, det var som om hela ön hostade.

Alla blekna. Trossarna blefvo i samma ögonblick så lätta. Det frågas och skrikes, Joachim säger: "Fira!" Strax därefter säger han: "Hala!" Men alla förstå, att ingenting hjälper, båten är tom. Simon har vältat den och ramlat ut för berget.

Så börjar under allt detta kyrkklockan att ringa in julen på Kyrkön.

Men Fredrikke var alltjämt klok och praktisk, hon fick tag i Marcelius och sade: "Gud förlåte mig min inte var du. — Hvad står du där synd, men jag är glad åt, att det för? Skall du inte springa ner till södra sidan och få ut båt och se efter honom?"

Och då alla förstodo, att hon hade rätt, blef det ett spring af manskap nedåt ön. Fastän hvar och en visste, att det inte tjänade till något.

Ett Godt
UR
Vi sälja i våra butiker ett "open face stem wind and stem set" Ur till
$8.00
"Boetten är guldfylld, garanterad för 20 år, och kan fås antingen slät eller med ingravering. Verket är Waltham och garanterad för 20 år.
Mest passande Julgåfva!
D. R. Dingwall,
Juvelerare och Guldsmed.
Butiker: 424 & 584 MAIN ST
WINNIPEG.

Nu inkommet till Julen:
Rökade Sardiner,
Norsk Fetsill,
Anjovis,
Lutfisk
Reela Varor . .
Bruna Bönor,
Potatis-mjöl,
Rågmjöl,
Risgryn,
billigt hos
Reela Priser . .
325 LOGAN AVE.
The Gustafson-Jones Co. Ltd.

PORTE
Högqvarteret för Julklappar ärhär.
Den skare af kunder, som nu tränges vid våra diskar, har det största urvalet ett välja från.
Dröj Ej
utan köp nu. Om Ni gör detta, hafva vi tid att göra graveringen etc.
THOS. J. PORTE,
Limited.
Juvelerare och Urmakare
404 Main Street.

Svenska Cafeet
XX
Rekommenderas.
330 Logan Ave.
Midt för Gustafsons Groceriaffär.

Pelsvärk repareras.
Alla slags buntmakeriarbeten utföras väl, fort och billigt. Kostymer och öfverrockar repareras, nygöras samt pressas.
Hos U. F. Brovall,
449 Logan ave. 449, en trappa upp.

Marriage License
hos
J. E. Forslund

Arena Rink
SKRIDSKOBANAN
på Bannatyne Avenue,
mitt emot General Hospital
är nu öppnad för allmänheten
JAMES BELL.

The Excelsior Life Insurance
För våra populära och resonabla Lifförsäkringspolicer hänvänd eder till undertecknad för vilkoren.
Pängar utlånas på Farm- och Stadsegendom mot låg ränta, där lifförsäkringspolice finnes.
A. HALLONQVIST.
Special agent. 293 Ellen St.

TELEFON 842
Hartford
FIRE INSURANCE CO.
[ETABLERAD 116 ÅR]
Tillgångar $15,000,000.
All slags BRANDFÖRSÄKRING utfärdas till ytterst billigt pris.
Besök eller Telefonera
W. W. SCRIMES, Manager.
216 McDermott St.

Norska Skidor.
Skridskor.
Sport-artiklar.
Våra skidor äro gjorda af Furu, Ask, eller Björk och samt förfärdigade af män, kompetenta i sitt fack. Vi hafva skidorna i olika längder från 5½ till 11 fot. Priserna variera från $2.00 till $17.00 per par.
SOLIDA STÅL och "TUBE" SKRIDSKOR af olika fabrikat och fason från 50c till $5.00 per par.
Sänd efter ett exemplar af vår katalog som innehåller allting i skjutvapen och artiklar för sportmän.
The Hingston Smith Arms Co.
LIMITED.
488 MAIN ST., WINNIPEG.

Nytt Slags "Jumbo" Sädes Rensare.
Kapacitet, 75 bushels hvete per timme garanteras. Säljes på 10 dagars prof.
Om den ej bevisar sig vara den snabbaste och fullkomligaste sädesrensare i marknaden, kan den på vår bekostnad returneras. Förste farmaren som i sitt grannskap introducerar den, får den till wholesale-pris.
Hundratals belåtna brukare af denna maskin i Västra Canada. Skiljer vild och odlad hafre från hvete och hafre, såväl som vildt bohvete och ogräs, och den enda maskin, som skiljer korn från hvete. Afskiljer frostskadadt, vildt eller visset hvete och på så sätt höjer värdet från 5 till 15 cents per bushel. Rengör äfvenså flax. Säckhållare medföljer om så önskas.
Skrif strax efter wholesale priis.
BEEMAN & CO., 127-129-131 Higgins Ave., Winnipeg, Man.

Julgåfvor!!!
Gif oss en idee hur högt ni vill gå, och vi garantera större valuta för pengarna än i någon annan butik i staden. Här nedan finnes antecknadt åtskilligt som kanske kan lösa julklapps problemet.
Knifvar och gafflar äro alltid välkomna presenter.
Våra "Fixtures" för Gas och Electricitet äro idel nyheter, från hvilka ni kan välja och vara säker om att högst få hafva "maken."
75c köper en ack er tingest af Wedgewood vara som blir en lämplig julklapp såsom teekannor, grädd- och socker skålar, tallrikar, vaser, etc., i olika färger.
75c köper en Sterling Sr Souvenir, tee skedar, kaffeskedar, Bonbonskedar, Förskärargafflar, Jelly skedar, eller tändsticks fodral för herrar.
$1.00 skaffar Er en fin souvenir smörtallrik och knif, samt vackra ramar af ek och "Willow Pattern Plate," med Winnipeg inskuret på hvarje.
$1.00 gör er till den lyckliga egaren af ett par förskärarknifvar som äro värda dubbelt så mycket. Lägg till 25c och vi gifva ett Rogers stål med godtköpet.
$2.50 till åter er att välja från en utsökt samling matsals gongs, fristående eller hängande. En praktig ersättning för de välkända "blåvälling, surströmming" klockorna på herrgårdarna i Sverge.
$3.50 gifver er en Nickel, Silfver eller fin Whitewood bröd bricka hvilken egentligen borde kosta $5.00. Orsaken hvarför de säljas så billigt beror på afsändarns mistag, som sände för många.
Ashdown's Hörnet af Main och Bannatyne ave.

Till Julglöggen
Några påminnelser:
Bästa Äkta Portvin $1.25 per gal, 40c per flaska.
'Pure Old Rye Whiskey' från 60c per flaska.
Bästa Alkohol $4.75 till $5.00 per gal., $1.25—$1.40 per quart-flaska.
Holland Gin $1.00 per flaska.
Whiskey, röd eller hvit $2.50—$2.75—$3.00 per gall.
Cognac från $1.00 per flaska.
PAUL SALA, FAMILJEVINHANDLARE.
Whole-sale Vin- och Spirituosa-affär.
546 MAIN STREET, WINNIPEG.